

Князът вече разбралъ, че за него нѣма спасение. Той не искалъ да стои въ България противъ волята на руския царь, защото това не щѣло да бжде полезно за народа.

Затова той свикалъ офицеритѣ, министритѣ и първенцитѣ въ столицата и имъ казалъ, че си дава оставката. Събранитѣ поискали да го отвърнатъ отъ това му решение, но той не се съгласилъ.

Съгласно Конституцията князътъ назначилъ трима регенти (Стамболовъ, Каравеловъ и полковникъ Муткуровъ) да управляватъ вмѣсто него, а той се простилъ съ всички и си заминалъ презъ Ломъ за Австрия. Така първиятъ български князь царувалъ въ България 7 години, 4 месеца и 9 дни.

Безкняжие. — И тъй, България останала безъ князь. Назначенитѣ трима регенти изпълнявали княжеската властъ. Свикало се Велико народно събрание да избере новъ князь. Всички се чудѣли, кого да избератъ — да бжде угоденъ на Русия и да бжде добъръ за българската държава.

Между Русия и великитѣ европейски държави станали голѣми разправи за българския князь. Руското правителство казвало, че то има право да препоръча на българитѣ свой князь, защото Русия е освободила България. Великитѣ сили пъкъ отговаряли, че Русия нѣма право да налага волята си въ България, защото нейниятъ князь трѣбва да бжде одобренъ отъ всички велики сили, съгласно Берлинския договоръ.

Тъй препирнята между голѣмитѣ държави се продължавала, а България страдала безъ князь. Много български партизани започнали да не се